

Prof. zw. dr inż. Józef Adam Ledwoń

Józef Adam Ledwoń urodził się w Kłobucku 20 sierpnia 1921 roku. Po złożeniu egzaminu dojrzałości studia wyższe rozpoczął na tajnych kompletach prowadzonych przez profesorów Politechniki Warszawskiej w Częstochowie w 1944 roku, a kontynuował i ukończył je w Politechnice Śląskiej w 1949 roku, uzyskując stopień magistra inżyniera budowlanego.

W 1948 roku rozpoczął pracę naukowo-dydaktyczną w katedrze statyki budowli Wydziału Inżyniero-Budowlanego Politechniki Śląskiej na stanowisku młodszego asystenta. Od 1 października 1951 roku, jako zastępca profesora, mgr inż. Józef Adam Ledwoń objął funkcję kierownika katedry budownictwa przemysłowego tej uczelni, którą pełnił do 1968 roku. W latach 1952-1956 pełnił funkcję prodziekana Wydziału Budownictwa Przemysłowego, a w latach 1958-1961 funkcję dziekana Wydziału Budownictwa Przemysłowego i Ogólnego Politechniki Śląskiej.

Na stanowisko docenta został powołany w 1958 roku, a tytuł naukowy profesora nadzwyczajnego Politechniki Śląskiej uzyskał w 1962 roku.

W latach 1961-1964 prof. Józef Adam Ledwoń pełnił funkcję prorektora ds. nauki Politechniki Śląskiej. Po wydarzeniach marcowych 1968 roku Prof. Ledwoń przeszedł do pracy w przemyśle. W latach 1968-1971 pracował w Biurze Projektów Przemysłu Hutniczego „Biprohut” w Gliwicach, a następnie, od 1971 do 1974 roku, w Głównym Instytucie Górnictwa w Katowicach.

W 1974 roku Minister Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki przeniósł go służbowo do pracy w Politechnice Częstochowskiej powierzając mu funkcję rektora, którą pełnił do 1981 roku i ponownie, po rocznej przerwie, do 1984 roku.

Tytuł naukowy profesora zwyczajnego Rada Państwa nadała mu w 1977 roku.

W okresie pracy w Politechnice Częstochowskiej profesor Ledwoń zorganizował katedrę budownictwa na terenach górniczych, której był wieloletnim kierownikiem. Od 1984 roku do końca życia pełnił funkcję dziekana Wydziału Budownictwa.

Pełniąc odpowiedzialne funkcje organizacyjne, społeczne i dydaktyczne, równocześnie rozwijał bogatą

działalność naukowo-badawczą, której plonem jest ponad 250 publikacji, w tym kilka monografii książkowych.

Efekty tej działalności dopełnia wiodąca rola uczniów profesora Ledwońa z bezpośrednim jego udziałem w projektowaniu i budownictwie tego rodzaju obiektów przemysłowych, w tym również poza granicami kraju.

W ostatnich latach życia główną dziedziną zainteresowań naukowych Profesora było budownictwo na terenach górniczych, w szczególności na terenach odkształcalnych i zapadliskowych, łącznie z zabezpieczeniami antysejsmicznymi. Problematykę tę zawarł w książce „Budownictwo na terenach górniczych”, wydanej w 1983 roku, która w 1988 roku została również wydana w języku niemieckim, jak również w monografii „Budownictwo na górniczych terenach sejsmicznych”, opublikowanej w 1986 roku.

W związku z tym prof. Ledwoń podjął szeroką działalność organizacyjną. W latach 1978-1986 pełnił funkcję zastępcy przewodniczącego Komisji Ochrony Powierzchni przed Szkodami Górniczymi przy Wyższym Urzędzie Górniczym w Katowicach, a ponadto był konsultantem i członkiem rad naukowych wielu instytucji związanych z ochroną powierzchni przed szkodami górniczymi.

Dowodem uznania dla jego działalności naukowo-badawczej były liczne przyznane mu nagrody, w tym nagroda państwowa II stopnia oraz nagrody ministrów. Profesor J.A. Ledwoń otrzymał szereg dyplomów, medali i odznaczeń państwowych, w tym Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski. W dowód uznania całokształtu działalności dydaktyczno-wychowawczej w październiku 1981 roku Przewodniczący Rady Państwa wręczył Profesorowi odznaczenie „Zasłużonego Nauczyciela PRL”.

Profesor J.A. Ledwoń był człowiekiem niezwykle pracowitym, zaangażowanym i konsekwentnym w działaniu. Dawał przykłady ofiarności w pracy społecznej, pracując przez szereg lat po kilkanaście godzin dziennie oraz oddania sprawom Uczelni i Wydziału.

Nawet w ostatnich miesiącach życia, ciężko chory i w pełni świadomy swego losu, wypełniał swoje rozliczne obowiązki. Przygotowywał do druku ostatnie publikacje. Wykazywał troskę zarówno o dalszy rozwój Wydziału, którym jako dziekan kierował do końca życia, jak i zespół naukowo-dydaktyczny.

Zmarł 16.09.1986 roku.